

Sygn. akt II Ca 50/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Grzegorz Ślęzak
Sędziowie	SSO Stanisław Łęgosz SSO Adam Bojko (spr.)
Protokolant	st. sekr. sąd. Dorota Roniek

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa S. Z.

przeciwko P. Z. (1) , O. Z. reprezentowanemu przez przedstawicielkę ustawową M. Z.

o obniżenie alimentów

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb.

z dnia 10 października 2014 roku, sygn. akt III RC 236/14

oddala apelację.

Sygn. akt II Ca 50/15

UZASADNIENIE

Powód S. Z. domagał się obniżenia alimentów zasądzonych od niego na rzecz małoletnich pozwanych O. Z. i P. Z. (2) wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 28.05.2010 r. w sprawie sygn. akt I C 405/10 do kwot po 300 zł miesięcznie na rzecz każdego z pozwanych.

Pozwani uznali powództwo w zakresie obniżenia alimentów do kwoty po 600 zł miesięcznie, a w pozostałym zakresie wnosili o oddalenie powództwa.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 10 października 2014 roku Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim obniżył alimenty od powoda S. Z. na rzecz P. Z. (2) ostatni raz ustalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 28 maja 2010 roku w sprawie sygn. akt I C 405/10 z kwoty po 700 złotych miesięcznie do kwoty po 600 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 8 kwietnia 2014 roku (pkt 1 wyroku), obniżył alimenty od powoda S. Z. na rzecz małoletniego O. Z. ostatni raz ustalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 28 maja 2010 roku w sprawie sygn. akt I C

405/10 z kwoty po 800 złotych miesięcznie do kwoty po 600 złotych miesięcznie poczynając od dnia 8 kwietnia 2014 roku (pkt 2 wyroku), nie obciążył powoda kosztami procesu oraz zniósł wzajemnie koszty procesu między stronami.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowią przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego

P. Z. (2) ma 19 lat i jest dzieckiem pochodzącym ze związku nieformalnego S. Z. i M. Z.. O. Z. ma niespełna 15 lat i jest dzieckiem pochodzącym ze związku małżeńskiego S. Z. i M. Z..

Wyrokiem z dnia 28 maja 2010 r. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. w sprawie sygn. akt I C 405/10 rozwiązał przez rozwód związek małżeński S. Z. i M. Z.. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi dziećmi stron P. Z. (2) i O. Z. powierzył matce M. Z. a ojcu S. Z. ograniczył wykonywanie władzy rodzicielskiej do prawa współdecydowania o istotnych sprawach dziecka takich jak: wybór szkoły, kierunku kształcenia, organizacji wypoczynku i sposobu leczenia. Obowiązkiem wychowania i utrzymania małoletnich dzieci obciążył oboje rodziców i w związku tym alimenty ustalone ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Piotrkowie Tryb. z dnia 8 września 1995 r. w sprawie sygn. akt III RC 542/95 należne od S. Z. na rzecz P. Z. (2) po 25 % zarobków netto nie mniej niż 150 zł miesięcznie podwyższył do kwoty po 700 zł miesięcznie, eliminując procentowe ich ustalenie, płatne do dnia 10-ego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności oraz zasądził od S. Z. na rzecz O. Z. alimenty w kwocie po 800 zł miesięcznie, płatne do dnia 10-ego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności.

W tym czasie małoletnia P. miała 15 lat i uczęszczała do gimnazjum. Leczyła się okulistycznie z uwagi na wadę wzroku. Używała soczewek, których koszt wynosił 70 zł, co dwa tygodnie, ponieważ nie mogła nosić okularów z uwagi na uprawianie sportu i taniec. Małoletni O. miał 10 lat i leczył się kardiologicznie w (...) w Ł. z uwagi na wrodzoną wadę serca. Był po dwóch operacjach na otwartym sercu i czekał na kolejną. Na wizyty kontrolne do Ł. jeździł co dwa miesiące. Koszy dojazdu wynosiły 50 zł. Ponadto pozostawał pod opieką prywatnego lekarza w P., u którego koszt wizyty wynosił 250 zł. Nadto małoletni często chorował na zapalenia górnych dróg oddechowych. Pozostawał pod opieką stomatologa. Miał problemy z nauką dlatego uczęszczał na korepetycje z matematyki i języka polskiego, których koszt wynosił 160 złotych miesięcznie (40 zł za godzinę). Matka kupowała małoletnim witaminy, których miesięczny koszt wynosił 120 zł. M. Z. była zatrudniona w (...) Sp z o.o. w P. na stanowisku kontrolera jakości wyrobów z wynagrodzeniem w wysokości 3047,27 zł brutto / 2198,84 zł netto. Pracowała w weekendy aby mieć płatne nadgodziny. S. Z. był zatrudniony w P.P.H. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Z. na stanowisku monter-spawacz z wynagrodzeniem w wysokości 2090,00 Euro brutto / 1446,50 Euro netto (ok. 5000-6000 zł). Miejszem jego pracy była miejscowość S. w Niemczech. Był zatrudniony na czas wykonania określonej pracy od dnia 4 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. Jednak wrócił do Polski w połowie lutego 2014r. . ponieważ, zlecona praca już się skończyła. Szukał zatrudnienia, ale nieskutecznie. Z prac dorywczych osiągał dochód w wysokości 50 zł dziennie. Od dnia 13 maja 2010 r. był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w P. jako osoba bezrobotna.

Obecnie małoletni O. Z. uczęszcza do (...) klasy Gimnazjum. Ma on orzeczoną niepełnosprawność, która datuje się od urodzenia. Małoletni nadal leczy się kardiologicznie z powodu wady serca. Co 3-4 miesiące jeździ na prywatne wizyty kontrolne do profesora, których koszt wynosi 250 zł plus dojazd. Ponadto 2 razy w roku jeździ na kontrole do (...) w Ł.. Te wizyty są nieodpłatne, matka ponosi jedynie koszty dojazdu. Małoletni nie zażywa leków kardiologicznych. Małoletni leczy się neurologicznie w związku z zaburzeniami koncentracji i trudnościami w nauce. W związku z tym zażywa leki, suplement diety IQ, które kosztują 180 zł i wystarczają na 3 miesiące. Ponadto małoletni przyjmuje codziennie tabletki magnezu, który kosztuje 20 zł i wystarcza na połowę miesiąca oraz (...) na uspokojenie, który kosztuje 30 zł i wystarcza na cały miesiąc. Nadto O. pozostaje pod stałą opieką stomatologiczną. Wizyty są nieodpłatne ale przedstawicielka ustawowa małoletniego płaci za leczenie zębów. Małoletni miał leczony ostatnio kanałowo jeden ząb oraz ma dwa zęby do leczenia. W związku z rozpoczęciem roku szkolnego matka poniosła koszty zakupów podręczników i ćwiczeń dla małoletniego w wysokości 253zł. P. Z. (2) od października 2014 r. rozpoczęła studia stacjonarne pierwszego stopnia na kierunku Pedagogika (wczesnoszkolna i przedszkolna) na Wydziale (...) Uniwersytetu (...)w K. Filia w P.. Pozwana będzie codziennie dojeżdżać na zajęcia i ponieść z tego tytułu koszty

w wysokości 100 zł miesięcznie. Pozostaje pod stałą kontrolą stomatologa. Leczy się prywatnie u doktor E. K.. Koszt jednej wizyty wynosi 100 zł. Ponadto P. ma problemy dermatologiczne z cerą. Od kwietnia była trzykrotnie u dermatologa na wizytach nieodpłatnych. Za każdym razem poniosła koszt zakupu leków w wysokości 60 zł. Pozwana ostatnio zakupiła dla siebie 2 bluzki za 80 zł łącznie, tunikę za 40 zł i spodnie za 70 zł. Odzież wierzchnią na jesień i zimę oraz buty dopiero planuje zakupić. Koszt zakupu kurtki wynosi około 150 zł a butów na zimę, wyniesie około 100 zł.

M. Z. ma 37 lat i z zawodu jest sprzedawcą. Jest zatrudniona (...) Sp z o.o. w P. na stanowisku pomocnika operatora wielomaszynowego ze średnim wynagrodzeniem z sześciu miesięcy w wysokości 3267,46 zł brutto/2298,56 zł netto, w skład tego wchodzi wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych. Nie ma ona oszczędności ani długów. M. Z. mieszka z dziećmi oraz swoimi rodzicami w mieszkaniu w bloku o powierzchni 64 m⁽²⁾, które stanowi odrębną własność lokalu i jest współwłasnością jej i S. Z.. M. Z. wraz z dziećmi prowadzi odrębne gospodarstwo domowe. Ponosi koszty utrzymania, na które składają się opłaty: za wodę i energię elektryczną, remontowa w wysokości 100 zł miesięcznie. TV oraz internet w wysokości 100 zł miesięcznie. Rodzice na poczet opału przekazują kwotę 100 zł za energię elektryczną, 100 zł za wodę co dwa miesiące oraz dokładają połowę kwoty potrzebnej na zakup węgla na okres grzewczy. W mieszkaniu jest ogrzewanie centralne węglowe. Na sezon grzewczy potrzeba jest około 2-3 ton węgla. Nie posiada innego majątku.

S. Z. ma 44 lata i z zawodu jest ślusarzem. Od dnia 2 marca 2011 r. jest zatrudniony w Zakładzie (...) na stanowisku robotnik z wynagrodzeniem w wysokości 2142, 00 zł brutto/1693,73 zł. Z powyższego wynagrodzenia potrącana jest kwota 958,79 zł na rzecz komornika z tytułu alimentów. Od 8 sierpnia 2014r. do 2 października 2014r. powód przebywał na zwolnieniu lekarskim i w związku z tym otrzymywał świadczenie chorobowe w wysokości 600 zł , z którego do wypłaty po potrąceniach komornika otrzymał kwotę 460 zł. Był niezdolny do pracy z powodu złamania ręki. Ponadto miał zabiegi operacyjne na obojczyk. Wszystkie te dolegliwości związane były z wypadkiem na quadzie. Powód mieszka z matką oraz siostrą i jej synem w domu, który stanowi własność siostry. Prowadzi z nimi wspólne gospodarstwo domowe. Siostra S. Z. ma 37 lat i nie pracuje. Otrzymuje ona z Funduszu alimentacyjnego świadczenie na syna. Powód partycypuje w kosztach utrzymania domu przekazując matce co dwa miesiące kwotę 50 zł na poczet opłaty za energię elektryczną. S. Z. jest właścicielem nieruchomości rolnej o pow. 6 arów oraz ma quada, którego wartość szacuje na kwotę ok. 400-500 zł. Innego majątku nie ma. Nie ma też oszczędności. W styczniu i lutym 2014 r. S. Z. przebywał na urlopie bezpłatnym. Wówczas przez okres ok. 2-3 tygodni był w Niemczech, gdzie pracował i w związku z tym uzyskał dochód w wysokości 3000 zł. Po powrocie pracował społecznie w budynku Gminnego Klubu Sportowego (...), którego jest działaczem, gdzie wykonywał prace remontowe. W maju i czerwcu 2014r. przez okres miesiąca przebywał na urlopie wypoczynkowym i w tym czasie nie wyjeżdżał za granicę. S. Z. nienależnie pobrał zwrot podatku za rok 2011 r. z tytułu świadczenia pracy w Niemczech. W związku z tym ma obowiązek zwrotu tejże kwoty. Miesięcznie spłaca raty w wysokości ok. 300-400 zł. Ostatnia rata wypada w 2016 r. Do spłaty pozostała mu kwota 8000 zł. Spłat tych dokonuje dobrowolnie. Powód utrzymuje kontakt telefoniczny córka P. i od czasu do czasu z nią się spotyka. Od kwietnia 2014r. widział się z nią 4 razy. Podczas jednego ze spotkań przekazał jej kwotę 20 zł.

Wyjaśniając podstawę prawną rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał, że stosownie do treści art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana w rozumieniu wyżej wskazanego przepisu musi być istotna i polegać na istotnym zmniejszeniu możliwości płatniczych zobowiązanego lub istotnym zwiększeniu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Ustalenie zmiany tych stosunków następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi. Zakres obowiązku alimentacyjnego wyznacza regulacja art. 135 k.r.o. stosownie, do której wysokość alimentów zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobków i majątkowych możliwości zobowiązanego. Według art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba, że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

W ocenie Sądu I instancji w okresie 4 lat jakie upłynęły od ostatniego ustalenia wysokości alimentów doszło do takiej zmiany sytuacji po stronie zobowiązanego do alimentów, która uzasadnia obniżenie alimentów, jedynie do uznanej przez pozwanych kwoty 600 zł miesięcznie. W okresie tym koszty utrzymania i wychowania małoletnich nic

uległy zmniejszeniu, ale nie można ich rozważać w oderwaniu od możliwości od ogólnego poziomu życia, wysokości dochodów i możliwości zarobkowych każdego z rodziców.

Zdaniem Sądu Rejonowego faktycznie osiągany dochód S. Z. zmniejszył się od ostatniego ustalenia wysokości alimentów ale jego możliwości zarobkowe nie uległy zmniejszeniu. Pozwany nie pracuje na stałe za granicą ale jak sam przyznał wyjeżdża na okres urlopu bezpłatnego do Niemiec i tam przy pracach dorywczych uzyskuje dochody w wysokości ok. 3000 zł za 2/3 tygodnie pracy. Ma więc możliwości zarobkowe, których faktycznie nie wykorzystuje. Nadto mimo ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego wykonuje prace społeczne na rzecz klubu piłkarskiego, podczas gdy winien mieć świadomość iż poświęcony na te prace czas mógłby przeznaczyć na wykonywanie prac, za które otrzymywał by wynagrodzenie. Podnoszone przez powoda zmniejszenie dochodu wynikając z konieczności spłaty nienależnie pobranego podatku w Niemczech nie może powodować ograniczenia należnych uprawnionej środków utrzymania i wychowania. Należy podkreślić, iż powód pobierając nienależny podatek powinien zdawać sobie z konsekwencji takiego postępowania i obowiązku zwrotu nienależnego świadczenia. Dzieci powoda jako osoby uprawnione do alimentów nie mogą ponosić konsekwencji nieprawidłowego i niewłaściwego postępowania zobowiązanego, który nie potrafi racjonalnie gospodarować uzyskiwanym dochodem. W pierwszym zakresie, S. Z., uzyskiwany dochód powinien przeznaczać na alimenty dla dzieci. Własne wydatki i potrzeby powinien natomiast ograniczyć. Podkreślił to Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 marca 2000 r.(I CKN 1538/99) stwierdzając, że „trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci. Zmuszeni są oni dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami, chyba że takiej możliwości są pozbawieni w ogóle. W sytuacjach skrajnych, zwłaszcza o charakterze przejściowym, sprostanie obowiązkowi alimentacyjnemu wymagać nawet będzie poświęcenia części składników majątkowych”. Również podnoszone przez powoda chwilowe zmniejszenie otrzymywanego wynagrodzenia z uwagi na przebywanie na zwolnieniu lekarskim jest bez znaczenia w niniejszej sprawie. Zdaniem Sądu przejściowe problemy finansowe nie mogą mieć wpływu na wysokość ustalonych alimentów. Matka małoletnich przyczynia się do zaspokojenia potrzeb córki i syna poprzez starania w ich wychowaniu oraz ponosi koszty związane z usprawiedliwionymi potrzebami małoletnich takimi jak wyżywienie, mieszkanie, odzież i leczenie. W ten sposób spełnia swój obowiązek alimentacyjny wobec dzieci. Adekwatnie do swoich zarobków i możliwości obowiązek alimentacyjny winien spełniać także S. Z.. Obciążenie powoda świadczeniem alimentacyjnym na rzecz małoletniego O. i P. w kwotach po 600 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich jest adekwatne do potrzeb małoletnich, dochodów powoda i jego możliwości zarobkowych. Obniżenie alimentów nie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego i nie zmierza do obejścia prawa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód skarżąc wyrok w zakresie rozstrzygnięć zawartych w punktach 1 i 2 sentencji. Wyrokowi zarzucił naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 135 § 1 i art. 138 kro oraz art. 5 k.c. poprzez obniżenie obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna S. Z. i na rzecz córki P. Z. (2) do kwot po 600 złotych miesięcznie, których uiszczanie również przekracza jego możliwości zarobkowe w kontekście otrzymywanego przez niego wynagrodzenia w kwocie 1694 złotych miesięcznie, obciążeń związanych z koniecznością spłat zaległych alimentów, obowiązku zwrotu 8000 złotych z tytułu nienależnie pobranego podatku, ponoszonych kosztów własnego utrzymania i przyczyniania się do utrzymania domu siostry, w którym zamieszkuje, znaczącej dysproporcji dochodów uzyskiwanych przez niego i matkę dziecka.

Wskazując na powyższe zarzuty wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku w punktach 1 i 2 sentencji i obniżenie alimentów do kwoty po 300 zł miesięcznie, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim do ponownego rozpoznania.

Pozwani wnosili o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Na wstępie podnieść należy, że zaskarżona przez powoda część wyroku uwzględnia powództwo w zakresie uznanym przez pozwanych. Oczywistym jest zatem, że takie rozstrzygnięcie nie prowadzi do pokrzywdzenia powoda

(gravamen), albowiem nie stanowi niekorzystnej różnicy między zgłoszonym przez niego żądaniem a treścią rozstrzygnięcia. Powód miałby natomiast interes w zaskarżeniu rozstrzygnięcia oddalającego powództwo w pozostałej części. Sąd pierwszej instancji nie zamieścił jednak takiego rozstrzygnięcia, a powód nie złożył w zakreślonym terminie wniosku o uzupełnienie wyroku.

Niezależnie jednak od powyższej argumentacji w ustalonym stanie faktycznym, którego powód nie kwestionował, brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa ponad kwotę uznaną przez pozwanych. Ustalenie zmiany stosunków mających wpływ na zakres obowiązku alimentacyjnego następuje przez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami istniejącymi uprzednio. Powód powoływał się na zmianę (zmniejszenie) swoich możliwości zarobkowych i majątkowych. Nie dostrzega jednak, że możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego do alimentacji nie należy odnosić jedynie do faktycznych zarobków bądź czystego dochodu z majątku. Mieszczą się tu, bowiem także możliwości niewykorzystane, jeżeli tylko są realne, a potrzebom uprawnionego zobowiązany nie jest w stanie sprostać. Jeżeli zobowiązany nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych np. nie podejmuje bez uzasadnionej przyczyny lepiej wynagradzanej pracy zgodnej ze swoimi kwalifikacjami, przy ustalaniu wysokości obowiązku alimentacyjnego nie uwzględnia się niekorzystnego dla osoby uprawnionej stanu zarobkowego zobowiązanego do alimentacji.

Prawidłowo ustalony stan faktyczny nie daje podstaw do przyjęcia, że możliwości zarobkowe powoda uległy zmianie. Powód jest z zawodu spawaczem. Podejmował zatrudnienie w swoim zawodzie na terenie Niemiec uzyskując dochody wysokości około 6 000 zł netto miesięcznie. Ponadto potrafi wykonywać prace wykończeniowe w budownictwie. Należy podkreślić, że już w dacie ostatniego ustalania wysokości obowiązku alimentacyjnego powód przebywał w Polsce i był zarejestrowany jako osoba bezrobotna. Okoliczności te nie mogły decydować o wysokości obowiązku alimentacyjnego, albowiem zmniejszenie dochodów zobowiązanego do alimentacji, będące następstwem przejściowych trudności, nie jest równoznaczne ze zmniejszeniem się jego możliwości zarobkowych i majątkowych. Powód posiada przecież umiejętności pozwalające na podjęcie zatrudnienia w swoim zawodzie zarówno w Polsce, jak i za granicą. Jest osobą zdrową i zdolną do pracy. Ponadto może uzyskiwać dodatkowe dochody z tytułu wykonywania prac wykończeniowych w budownictwie. Powód nie podejmując osobistych starań o wychowanie i utrzymanie dzieci dysponuje wolnym czasem, który powinien przeznaczyć na wykonywanie prac dodatkowych np. prac wykończeniowych w budownictwie w celu zwiększeniu swoich dochodów. Sam fakt, że powód podjął zatrudnienie na stanowisku niewykwalifikowanym i uzyskuje wynagrodzenie w kwocie 1 700 zł miesięcznie, nie oznacza zmniejszenia możliwości zarobkowych powoda. Nie ograniczają się one przecież do zarobków i dochodów faktycznie uzyskiwanych, ale obejmują zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i pełnym wykorzystaniu swoich sił fizycznych, zdolności umysłowych i stanu zdrowia. Powód nie wykazał, że z przyczyn niezależnych od siebie nie może podjąć zatrudnienia w swoim zawodzie w pełnym wymiarze czasu pracy. Uzyskiwałby wówczas znacznie wyższe dochody, umożliwiające sprostaniu obowiązkowi alimentacyjnemu na poziomie 1 200 zł miesięcznie. Jak trafnie poniósł Sąd Rejonowy powód posiada możliwości dodatkowego zarobkowania, które powinien wykorzystać ze względu na ciężący na nim obowiązek alimentacyjny zamiast poświęcać swój wolny czas na działalność społeczną w klubie piłkarskim. Powód sam przyznał zresztą, że podejmuje dorywcze prace w Niemczech, korzystając w tym czasie z urlopu bezpłatnego w miejscu stałego zatrudnienia. Nie ma zatem jakiegokolwiek dysproporcji między możliwościami zarobkowymi powoda i jego byłej żony, która co należy podkreślić realizuje swój obowiązek alimentacyjny również poprzez osobiste starania o wychowanie i utrzymanie dzieci, w szczególności małoletniego O. Z.. Celnie również uznał Sąd Rejonowy za pozbawioną znaczenia jurydycznego okoliczność istnienia zadłużenia powoda z tytułu nienależnie pobranego zwrotu podatku za rok 2011 r. Sąd przytoczył szeroką argumentację na poparcie swojego stanowiska, w związku z czym zbędne było jej powtarzanie przez Sąd Okręgowy.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację jako pozbawioną uzasadnionych podstaw.